

[Skrunsager Skau]

som vi lige har hørt, stor lokal betydning for beskæftigelsen. Det ved vi jo bl.a. fra Nakskovområdet, som siden foråret har været ramt af stor arbejdsløshed.

I den foreliggende skibsværftspakke, som jo ikke er den første af sin art, vil der igen blive ydet en ganske betydelig økonomisk hjælp fra samfundets side til de danske skibsværfter, og vi må antage, at denne hjælp kan sikre overlevelse for de bedste af vores værfter.

Siden skibsværftspakken er blevet kendt, har forliget allerede medført, at der er blevet kontraheret, som det allerede er nævnt, en hel del skibe på visse af de danske værfter, og vi mener, det er rigtigt, og Venstre støtter forslaget.

Men det må ikke få værfterne til at falde i søvn og tro, at nu er den hellige grav vel forvaret. Vi må på det kraftigste opfordre til en fortsat modernisering og dermed en fortsat forbedring af produktiviteten på værfterne samt til, at der produceres moderne skibe af høj kvalitet og med lang levetid. Vi må også huske på, at dele af forliget jo hører op igen.

Desuden må vi opfordre til, at der gøres en ekstra indsats i nogle områder til en gradvis omstilling til anden produktion, således at beskæftigelsen kan sikres. Det er jo et paradoks, at vi har beskæftigelsesmæssige problemer i værftsindustrien, mens vi mangler veluddannede folk inden for næsten hele jern- og metalområdet. Der har vi nogle flaskehalsproblemer. Jeg må opfordre arbejdsmarkedets parter – ja, også industriministeren – til at gøre en ekstra indsats for ved siden af værfterne at sikre en beskæftigelsesmæssig udvikling på andre arbejdsområder bl.a. ved hjælp af de ordninger, der er til rådighed nationalt, egnsudviklingsstøtte og også i EF. Den nødvendige omskoling og uddannelse af arbejdskraften må ligeledes sikres.

Det er ikke nok at bygge skibe, men vi skal også have redere og partsredere, og jeg går også ud fra, at denne ordning vil medføre en forbedring for de danske redere og partredere. Det er ikke rart at se gang på gang, at danskbyggede skibe bare bliver solgt til udlandet. Det er vigtigt at sikre flere nye skibe under dansk flag. Det skaber arbejdspladser, og det skaber valutaindtjening. Det ved vi alle.

For øjeblikket ser vi desværre en fortsat nedgang i antallet af danske skibe under dansk flag, og det går selvfølgelig ud over danske værfter både på kort og lang sigt, både hvad angår nybygning og reparation.

Vi må også have nogenlunde sikkerhed for, at denne erhvervspakke – selv om subsidielementet i pakken er mindre end de værftssubsidier, der ydes i andre lande – ikke medfører, f.eks. via matching i andre lande, at vi kommer ud i et nyt internationalt subsidiekapløb. Og derfor vil jeg spørge regeringen, om man har taget kontakt med OECD og EF for at sikre, at vi ikke løber ind i et sådant kapløb.

Venstre støtter det foreliggende forslag som helhed, og vi tilsiger det en hurtig udvalgsbehandling.

Rahbæk Møller (SF):

Det er dyrt det her. Jeg vil blot nævne nogle tal fra bemærkningerne.

Tilladelsen til at anvende etableringskonti og investeringsfonds til skibsanparter koster statskassen 41½ pct. af de hensatte beløb. Forhøjelsen af forskudsregistreringen koster yderligere et par procent. Realrenteafgiftsfritagelsen for indekslån koster et sted mellem 33 og 43 pct. af investeringerne. Det er ikke oplyst, hvor meget det vil koste, at staten skal betale inflationsreguleringer over 1½ pct., og det forstås jeg såmænd godt at Skatteministeriet ikke har været villig til at kaste sig ud i spådomme om, for det er helt oplagt, at medmindre inflationen går helt i bund, bliver det en meget, meget dyr historie for statskassen.

De tal, jeg har nævnt, kan ikke direkte lægges sammen, men det er oplagt, at det samlede statstilskud bliver en meget, meget høj andel af de enkelte projekters pris.

Når jeg nævner dette, skyldes det ikke, at SF ikke er villig til at medvirke til at sikre skibsværftsindustrien økonomisk. Tværtimod har vi selv foreslået et 20 pct.s direkte tilskud i form af prisreduktion efter vesttysk mønster. Tilskuddet skulle gives fra 1986–87 og nedtrappes til nul i 1990. Et sådant forslag kunne ikke vedtages. Det var for skræmmende for det borgerlige flertal at se en så stor enkeltpost på finansloven. Men det, vi her har fået fastlagt, koster langt, langt, langt mere. Forkærligheden for at indføre er-